IV

(Akty prijaté pred 1. decembrom 2009 podľa Zmluvy o ES, Zmluvy o EÚ a Zmluvy o Euratome)

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 24. marca 2009

o štátnej pomoci C 47/05 (ex NN 86/05), ktorú Grécko poskytlo spoločnosti Hellenic Vehicle Industry SA (ELVO)

[oznámené pod číslom K(2009) 1476]

(Iba grécke znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2010/273/ES)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili svoje pripomienky v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami [1],

keďže:

1. POSTUP

(1) Komisia dostala listom z 27. mája 2002 sťažnosť, podľa ktorej grécke orgány poskytli spoločnosti ELVO – Hellenic Industry SA (ďalej len „ELVO“) štátnu pomoc.

(2) Po rozsiahlej vzájomnej výmene názorov s gréckymi orgánmi Komisia listom zo 7. decembra 2005 informovala Grécko, že sa v súvislosti s pomocou rozhodla začať konanie v zmysle článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES.

(3) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej Únie* [2]. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky k pomoci.

(4) Komisia nedostala od zainteresovaných strán žiadne pripomienky.

(5) Grécko predložilo svoje pripomienky k rozhodnutiu Komisie o začatí konania listom z 1. marca 2006. Grécko poskytlo ďalšie informácie listami z 26. júla 2006, 28. júla 2006, 2. augusta 2006, 22. júna 2007, 2. júla 2007, 31. augusta 2007, 6. septembra 2007, 18. októbra 2007, 22. februára 2008 a 20. augusta 2008.

(6) Stretnutie úradníkov Komisie a gréckych orgánov za prítomnosti zástupcov spoločnosti ELVO sa konalo 4. mája 2007.

2. SKUTKOVÁ PODSTATA

2.1. Príjemca

(7) ELVO je spoločnosť, ktorá vyrába vojenské vozidlá, civilné vozidlá a náhradné diely so sídlom v Solúne v Grécku. Spoločnosť ELVO je hlavným dodávateľom motorových vozidiel pre ozbrojené sily Grécka.

(8) Podľa dostupných informácií spoločnosť vyrába tieto typy vozidiel: autobusy, trolejbusy, vyklápacie vozidlá, smetiarske vozidlá, cisterny na vodu, požiarnické vozidlá, snehové pluhy, letecké prepravné vozidlá, vozidlá na prepravu žeriavov, traktory, nákladné vozidlá, ťahače, športové úžitkové vozidlá (SUV), tanky a pancierové vozidlá.

(9) Spoločnosť bola založená v roku 1972 ako Steyr Hellas SA, výrobca traktorov, nákladných vozidiel, bicyklov a motorov. V roku 1987 sa spoločnosť premenovala na ELVO a grécka vláda sa stala hlavným akcionárom.

(10) Spoločnosť Mytilineos Holdings SA nadobudla 43 % podiel v spoločnosti ELVO na základe zmluvy o predaji akcií z 29. augusta 2000 po vyhlásení verejnej súťaže (tento predaj sa ďalej uvádza len ako „čiastočná privatizácia“). V súčasnosti 51 % spoločnosti ELVO vlastní grécka vláda.

(11) ELVO v súčasnosti zamestnáva 672 osôb (údaj z roku 2007). Obrat v roku 2007 bol 84 mil. EUR.

[1] Ú. v. EÚ C 34, 10.2.2006, s. 24.
[2] Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

2.2. **Opatrenia na podporu**

2.2.1. *Daňová úľava podľa zákona č. 2771/1999*

(12) Podľa článku 15 ods. 3 zákona č. 2771/1999 prijatého 16. decembra 1999 odpustilo Grécko spoločnosti ELVO všetky dlhy voči štátnej pokladnici týkajúce sa daní a s nimi súvisiacich pokút za roky 1988 až 1998 (ďalej len „daňová úľava A“). Podľa gréckych orgánov to zodpovedá odpusteniu úhrady sumy 1 193 753 186 GRD (zodpovedajúcej 3 503 310,89 EUR) ([3]) splatnej spoločnosťou ELVO do štátnej pokladnice.

(13) Vo svojich pripomienkach k rozhodnutiu Komisie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES grécke orgány informovali Komisiu o dvoch ďalších opatreniach na podporu spoločnosti ELVO.

2.2.2. *Daňová úľava podľa zákona č. 1892/90*

(14) Rozhodnutím ([4]) prijatým podľa článku 49 zákona č. 1892/90 grécke orgány odpustili spoločnosti ELVO dane vo výške 3 546 407,89 EUR (ďalej len „daňová úľava B“). Táto suma zodpovedá daňovej povinnosti spoločnosti ELVO od roku 1998 (roku predchádzajúceho daňového auditu) do obdobia jej predaja spoločnosti Mytilineos. Úľava mala formu splatenia daní daňovou správou, ktoré predtým zaplatila spoločnosť ELVO. Išlo o tieto splátky:

— 2 912 380,90 EUR zodpovedá príslušnej DPH, ktorú spoločnosť ELVO zaplatila po čiastočnej privatizácii, ale ktorá bola splatná v období od 1. januára 2000 do čiastočnej privatizácie 29. augusta 2000. Túto sumu zaplatili grécke orgány v dvoch splátkach, 7. novembra 2002 (900 000 EUR) a 6. februára 2004 (2 012 318,90 EUR).

— 634 088,99 EUR zodpovedá daniam plateným spoločnosťou ELVO za prevádzkové roky 1998, 1999 a 2000 (do čiastočnej privatizácie). Grécko neuviedlo presný dátum splatenia.

2.2.3. *Záruka za úver*

(15) V roku 1997 spoločnosť ELVO dostala úver vo výške 23 008 134,635 EUR od nemeckej banky Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG. Tento úver bol zabezpečený zárukou gréckej vlády (ďalej len „záruka za úver“). Spoločnosť ELVO neposkytla žiadny kolaterál za záruku, ale zaplatila štátu poplatok 1 % zo sumy záruky. Grécke úrady informovali Komisiu, že úver sa použil na financovanie výroby v rámci programov obstarávania ministerstva obrany, konkrétnejšie na výrobu […] (*) určených pre grécku armádu.

3. **DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA V ZMYSLE ČLÁNKU 82 ODS. 2 ZMLUVY O ES**

(16) Ako už bolo uvedené, Komisia informovala Grécko listom zo 7. decembra 2005, že začala konanie v zmysle článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES v súvislosti s daňovou úľavou A, ktorá sa považuje za štátnu pomoc. Komisia má pochybnosti o zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom z týchto dôvodov.

(17) Pri výmene názorov, ktoré predchádzali rozhodnutiu o začatí konania, Grécko tvrdilo, že na činnosť ELVO sa v plnom rozsahu vzťahuje článok 296 Zmluvy o ES, pretože spoločnosť ELVO vyrábala najmä vojenské vozidlá určené pre grécke ozbrojené sily. Komisia si však všimla, že spoločnosť ELVO vyrábala aj civilné vozidlá a vozidlá dvojakého použitia. Grécko nepreukázalo, že daňová úľava sa použila len na vojenskú výrobu spoločnosti ELVO a že táto výroba bola nevyhnutná na účely obrany Grécka.

(18) Komisia sa preto domnievala, že len časť finančnej pomoci poskytnutej spoločnosti ELVO bola v prospech vojenskej výroby, na ktorú sa vzťahuje článok 296 Zmluvy o ES, a že pomoc poskytnutá na výrobu, na ktorú sa tento článok nevzťahuje, musí byť preskúmaná v rámci konania na základe článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES.

(19) V tom isto liste Komisia prikázala Grécku, aby v súlade s článkom 10 ods. 3 nariadenia Rady č. 659/1999 ([5]) poskytlo informácie k viacerým bodom, medzi ktorými okrem iného boli:

— informácie o akejkoľvek prípadnej ďalšej finančnej pomoci poskytnutej spoločnosti ELVO z verejných finančných prostriedkov,

— dôkaz, že účty nákladov a príjmov súvisiace s civilnou výrobou (vrátane vozidiel dvojitého použitia) a vojenskou výrobou sa viedli oddelene a pomoc sa použila len v prospech vojenskej výroby,

— údaje o rozdelení obratu podľa jednotlivých kategórií výrobkov (civilné vozidlá, vozidlá dvojitého použitia a vojenské vozidlá).

4. **PRIPOMIENKY GRÉCKYCH ORGÁNOV**

(20) Grécko predložilo k rozhodnutiu Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania nasledujúce pripomienky.

([3]) Suma v eurách ako bola poskytnutá gréckymi orgánmi.

([4]) Toto rozhodnutie malo vecnú účinnosť len na zmluvu o predaji akcií z 29. augusta 2000 medzi Gréckom a spoločnosťou Mytilineos.

(*) Informácie sú predmetom služobného tajomstva.

([5]) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).

4.1. **Ďalšie opatrenia pomoci**

(21) Na základe príkazu Komisie Grécko informovalo Komisiu o daňovej úľave B a o záruke za úver, ako je uvedené vyššie. Grécko vyhlásilo, že spoločnosť ELVO nedostala žiadnu ďalšiu podporu z verejných finančných prostriedkov.

4.2. **Relevantnosť článku 296 Zmluvy o ES**

(22) Grécko potvrdilo, že spoločnosť ELVO neviedla oddelené účtovníctvo pre civilnú a vojenskú časť výroby. Grécko však tvrdilo, že spoločnosť ELVO vyrábala najmä vojenské vybavenie. Takže v rokoch 1987 až 1998 predstavovali „vojenské programy“ až 85 % tržieb spoločnosti. To, že sa vojenská výroba v roku 1999 podieľala na tržbách len vo výške 54 %, bol len výnimočný prípad z dôvodu plnenia zmluvy z roku 1997 o dodávke autobusov a trolejbusov rozličným verejným orgánom (v nasledujúcich rokoch 2000 až 2002 dosiahol podiel vojenskej výroby opäť normálnu vysokú úroveň, a to 64,61 %, 72,59 % a 98,40 %). Preto s výnimkou roku 1999 prevažný podiel výroby spoločnosti ELVO tvoril vojenský materiál, na ktorý sa môže vzťahovať článok 296 Zmluvy o ES.

4.3. **Zásada súkromného predávajúceho**

(23) Keďže na daňové úľavy A a B sa nevzťahuje článok 296 Zmluvy o ES, je potrebné ich posudzovať v kontexte čiastočnej privatizácie spoločnosti ELVO. Táto privatizácia sa uskutočnila prostredníctvom verejnej súťaže, o ktorú prejavilo záujem osem Grékych a medzinárodných skupín. Štyri z nich predložili ponuky. Ponuka spoločnosti Mytilineos sa považovala za najlepšiu.

(24) Grécky štát sa rozhodol, že v rámci privatizačného procesu by spoločnosť ELVO mala byť predaná bez akýchkoľvek daňových povinností známych pred dokončením predaja a všetky daňové povinnosti, ktoré by vznikli pred predajom, ale boli by splatné až neskôr, by mali prejsť na grécky štát. Tieto podmienky boli súčasťou podmienok výberového konania a vedeli o nich všetci uchádzači (ktorých ponuky potom zohľadnili ich očakávanie, že tieto dlhy budú odpísané). Účelom bolo zabezpečiť čo najvyššiu možnú cenu za akcie (po odpočítaní odpustených daňových pohľadávok).

(25) Grécky štát tvrdí, že pri podobných obchodoch je to bežná obchodná prax, že predávajúci preberie finančné záväzky predaného subjektu, ktoré neboli realizované v čase ukončenia transakcie. Grécke orgány okrem toho tvrdili, že cenou, ktorú zaplatila spoločnosť Mytilineos (12 179 071 EUR), získali značnú čistú odplatu dokonca aj po odpočítaní odpustených dlhov (5 129 298,12 EUR v čistom vyjadrení).

(26) Grécko preto tvrdí, že konalo spôsobom podobným zásade súkromného predávajúceho, ktorý sa snaží maximalizovať zisk z predaja svojho majetku a preto daňové úľavy A a B nepredstavujú štátnu pomoc.

4.4. **Schéma štátnej pomoci N 11/91**

(27) Grécke orgány sa tiež odvolali na schému štátnej pomoci N 11/1991, ktorú Komisia schválila listom z 11. júla 1991. V rámci tejto schémy bola povolená štátna pomoc vo forme odpisov alebo kapitalizácie dlhov v súvislosti s privatizáciou 208 uvedených podnikov z verejného sektora, medzi ktorými bola aj spoločnosť ELVO. Táto schéma si však vyžadovala predchádzajúcu notifikáciu tejto pomoci Komisii v dvoch prípadoch:

— ak sa predaj podniku uskutočnil prostredníctvom iného konania ako otvoreného ponukového konania, t. j. prostredníctvom priameho predaja tretej strane,

— ak podnik pôsobí vo vybraných odvetviach, medzi ktorými je automobilový priemysel ([6]).

(28) Grécke orgány tvrdia, že na odpísanie dlhov podľa zákona č. 1892/90 sa táto schéma vzťahovala. Odpísanie dlhov si nevyžadovalo predchádzajúcu notifikáciu Komisii, pretože predaj 43 % spoločnosti ELVO sa uskutočnil prostredníctvom otvoreného ponukového konania a keďže spoločnosť bola výrobcom vojenského materiálu, nepatrila do kategórie výrobcov „automobilov“ v zmysle ustanovení o štátnej pomoci.

5. **POSÚDENIE**

5.1. **Článok 296 Zmluvy o ES**

(29) Predtým, ako sa prejde na posúdenie podstaty opatrení na podporu podľa pravidiel o štátnej pomoci, je potrebné sa zaoberať tvrdením Grécka, ktoré sa týka uplatnenia článku 296 Zmluvy o ES.

(30) Na základe článku 296 ods. 1 písm. b) Zmluvy o ES, ustanovenia zmluvy nebránia členskému štátu, aby prijal také „opatrenia, ktoré pokladá za nevyhnutné na ochranu základných záujmov vlastnej bezpečnosti a ktoré sú späté s výrobou zbraní, munície a bojového materiálu alebo obchodu s nimi; tieto opatrenia nesmú nepriaznivo ovplyvniť podmienky hospodárskej súťaže na spoločnom trhu výrobkov, ktoré nie sú určené zvlášť na vojenské účely.“ Toto ustanovenie sa vzťahuje na zoznam výrobkov zostavený Radou (pozri článok 296 ods. 2 Zmluvy o ES) a ktorý okrem iného obsahuje (v bode 6 zoznamu) „tanky a špeciálne bojové vozidlá: ... b) vojenské typy vozidiel, ozbrojené alebo pancierové vrátane obojživelných vozidiel; c) pancierové autá ...“.

([6]) Po francúzsky „automobiles“.

(31) Z uvedených skutočností je vo vzťahu k tomuto prípadu možné vyvodiť, že ustanovenia o štátnej pomoci Zmluvy o ES na nevzťahujú na opatrenia týkajúce sa výrobkov uvedených v zozname z roku 1958, pod podmienkou, že tieto opatrenia sa považujú za nevyhnutné na ochranu základných bezpečnostných záujmov členského štátu.

(32) V judikatúre sa vyžaduje, aby členský štát odvolávajúci sa na článok 296 Zmluvy o ES predložil dôkaz, že výnimky nepresahujú limity v takýchto výnimočných prípadoch ([7]).

(33) Grécko najprv tvrdilo, že celá výroba spoločnosti ELVO alebo aspoň jej podstatná časť sa týka vojenského materiálu, na ktorý sa vzťahuje článok 296 ods. 1 písm. b) Zmluvy o ES, takže pravidlá o štátnej pomoci podľa Zmluvy nemôžu byť uplatnené na vylúčenie štátnej podpory v prospech spoločnosti ELVO.

(34) Tento názor nie je možné prijať. Z informácií známych v tejto veci jasne vyplýva, že výroba spoločnosti ELVO sa netýka len výrobkov, na ktoré sa vzťahuje článok 296 Zmluvy o ES, ale aj výrobkov, ktoré sú určené buď na dvojaké použitie alebo ktoré sú určené výlučne na civilné použitie (pozri odôvodnenia 8 a 17 vyššie). Už len z toho dôvodu nemôže Komisia akceptovať všeobecné tvrdenie, že článok 296 ods. 1 písm. b) Zmluvy o ES sa vzťahuje na všetky činnosti spoločnosti ELVO. Uplatnenie tejto výnimky sa musí posúdiť osobitne pre každé opatrenie pomoci s ohľadom na jej účel a rozsah.

(35) V prípade daňových úľav A a B Komisia nemôže akceptovať tvrdenie, že sa na ne vzťahuje článok 296 Zmluvy o ES. Vzhľadom na skutočnosť, že sa nevedie oddelené účtovníctvo pre civilnú a vojenskú výrobu, nie je možné zistiť, či tieto opatrenia boli vykonané výlučne v prospech vojenskej výroby.

(36) V prípade záruky za úver je situácia iná. Grécko poskytlo informácie, ktoré ukazujú, že záruka sa vzťahovala na úver, ktorý si zobrala spoločnosť ELVO na splnenie objednávok na vozidlá určené pre grécke ozbrojené sily. Prvá objednávka sa týkala […], ktoré evidentne patria do zoznamu vojenského materiálu, na ktorý sa vzťahuje článok 296 Zmluvy o ES. Druhá objednávka sa týkala […], ktoré by sa *prima facie* mohli považovať za výrobky dvojitého použitia, a preto by sa na ne mohol vzťahovať článok 296 Zmluvy o ES len v prípade, keď sú určené výlučne na vojenské účely. V tejto súvislosti Grécko oficiálne vyhlásilo, že […] boli vyrobené podľa špecifikácií gréckych ozbrojených síl […]. Komisia akceptovala, že […] sú z dôvodu ich charakteristických vlastností zaradené na zoznam položiek uvedených v odseku 30, najmä v jeho bode 6 písm. b). Grécko ďalej uistilo Komisiu, že všetky […] boli dodané […] výlučne na použitie na vojenské účely, čo potvrdilo listom aj ministerstvo obrany. Grécko konštatovalo, že […] sú určené na vojenské operácie a na ich podporu a boli posúdené ako vhodné na tieto účely […]. Komisia akceptuje, že tieto vozidlá sú potrebné na ochranu základných bezpečnostných záujmov Grécka.

(37) Komisia sa ubezpečila, že objednávka, na ktorú bola poskytnutá záruka za úver, sa týkala vojenského materiálu v zmysle článku 296 ods. 1 písm. b) Zmluvy o ES a záruka bola potrebná na dodávku materiálu gréckym ozbrojeným silám. Komisia preto akceptuje, že záruka za úver je vyňatá z ustanovení o štátnej pomoci Zmluvy o ES na základe výnimky z článku 296 ods. 1 písm. b) Zmluvy o ES.

(38) Nasledujúca analýza podľa pravidiel o štátnej pomoci sa preto týka len daňových úľav A a B.

5.2. **Existencia štátnej pomoci**

5.2.1. *Pojmy štátne zdroje, selektívnosť, ovplyvnenie trhu a narušenie hospodárskej súťaže*

(39) Podľa článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES „...pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi“. Pojem štátna pomoc sa vzťahuje nielen na priame prevody štátnych zdrojov, napr. v podobe grantov, ale tiež na prípady, keď sa štát vzdáva svojich nárokov voči príjemcom, a tým sa vzdáva príjmov.

(40) Komisia sa domnieva, že daňové úľavy A a B predstavujú štátnu pomoc, pretože zahŕňajú dane, ktoré sú štátnymi zdrojmi a poskytujú selektívnu výhodu výlučne pre spoločnosť ELVO, ktorá by inak musela tieto dlhy zaplatiť. Tieto úľavy je možné jednoznačne pripísať štátu, pretože sa uskutočnili pomocou opatrení, ktoré prijali štátne orgány (t. j. na základe zákona v prípade daňovej úľavy A a rozhodnutia daňovej správy o splatení v prípade daňovej úľavy B). Keďže v automobilovom priemysle existuje hospodárska súťaž a obchod medzi členskými štátmi, finančné výhody zvýhodňujúce spoločnosť ELVO v porovnaní s jej konkurentmi narušujú hospodársku súťaž alebo hrozia jej narušením a ovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi.

([7]) Pozri v tejto súvislosti rozsudok ESD z 8. apríla 2008 vo veci C-337/05, *Komisia/Taliansko* (zatiaľ neuverejnené), odseky 42 až 49.

5.2.2. *Kritérium zvýhodnenia: Grécko tvrdí, že postupovalo ako súkromný predávajúci*

(41) Grécko však tvrdí, že daňové úľavy A a B nepredstavujú štátnu pomoc, pretože neposkytujú spoločnosti ELVO výhodu, ktorú by spoločnosť nemohla získať za obvyklých obchodných podmienok. Ako je uvedené v odôvodneniach 23 až 26 rozhodnutia, Grécko tvrdí, že konalo tak, ako by konal akýkoľvek súkromný predávajúci v podobnej situácii.

(42) Toto tvrdenie nemožno akceptovať.

(43) Po prvé, Komisia poznamenáva, že hoci Grécko tvrdí, že konalo takým istým spôsobom, ako by konal súkromný predávajúci v podobnej situácii, využíva právomoci, ktoré sú výlučne vyhradené pre štát na prijatie opatrení pomoci na podporu spoločnosti ELVO: osobitný zákon v prípade daňových odpisov v rámci daňovej úľavy A a rozhodnutie daňovej správy v rámci daňovej úľavy B. Toto sú právomoci, ktoré by súkromný predávajúci nikdy nemohol využiť. Podľa definície je preto vylúčené, že grécky štát konal ako súkromný prevádzkovateľ konajúci za obvyklých podmienok ([8]).

(44) Okrem toho ako doplňujúci argument Komisia poznamenáva, že tvrdenie Grécka, že vzdanie sa daňových pohľadávok mu umožnilo dosiahnuť vyššiu čistú cenu (t. j. cenu za predaj akcií mínus ušlé daňové príjmy) za svoje akcie v spoločnosti ELVO, než akú by mohlo dosiahnuť, ak by predalo akcie bez odpísania daňových pohľadávok, je jednoducho tvrdenie nepodložené žiadnym dôkazom (ako napríklad porovnaním medzi skutočnou cenou predaja a odhadovanou cenou predaja pri alternatívnom scenári). Vzhľadom na neexistenciu ani najmenšieho náznaku v tomto zmysle nie je možné akceptovať tvrdenie Grécka, že daňové úľavy mali z obchodného hľadiska zmysel.

(45) Komisia preto zamieta tvrdenie Grécka, že konalo ako predávajúci v trhovom hospodárstve a dospela k záveru, že daňové úľavy A a B poskytli spoločnosti ELVO výhodu, ktorú by nezískala za obvyklých trhových podmienok.

5.2.3. *Záver týkajúci sa existencie štátnej pomoci*

(46) Komisia dospela k záveru, že daňové úľavy A a B predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

5.3. **Zlučiteľnosť so spoločným trhom**

5.3.1. *Údajná zlučiteľnosť na základe schémy štátnej pomoci N 11/91*

(47) Počas vyšetrovania Grécko tvrdilo, že na daňové úľavy A a B, ak by sa zistilo, že predstavujú štátnu pomoc, by sa v každom prípade vzťahovala vyššie uvedená schéma schválená Komisiou vo veci N 11/91, a preto sú zlučiteľné so spoločným trhom. Komisia však nemôže prijať tvrdenia Grécka uvedené vyššie v odôvodneniach 27 a 28.

(48) Už v predbežnej poznámke Komisia poznamenáva, že zákon č. 1892/90, ktorý bol predmetom rozhodnutia Komisie N 11/91, sa uplatňuje len v prípade predaja alebo akejkoľvek inej formy prevodu podniku alebo celého majetku podniku alebo väčšiny akcií podniku (článok 49 zákona č. 1892/90). V tomto prípade sa však predalo súkromnému subjektu len 43 % akcií spoločnosti ELVO a grécka vláda si ponechala 51 %. Už z tohto dôvodu má Komisia pochybnosti o tom, že čiastočná privatizácia spoločnosti ELVO patrí do pôsobnosti schémy.

(49) Dokonca, ak by Komisia čisto hypoteticky prijala tvrdenie, že zmluva o predaji akcií patrí do pôsobnosti schémy N 11/91, podmienky tejto schémy nie sú v tomto prípade splnené.

(50) Aj v prípade, že by Komisia opäť čisto hypoteticky prijala tvrdenie, že výroba vojenských vozidiel nepatrí do vymedzenia automobilového priemyslu na účely schémy, faktom je, že spoločnosť ELVO v zmysle vyššie uvedených skutočností vyrába okrem svojej špeciálnej vojenskej výroby aj široký sortiment vozidiel dvojakého použitia alebo civilných vozidiel. Samotná existencia civilnej výroby postačuje na to, aby bola spoločnosť na účely schémy klasifikovaná ako automobilový výrobca.

(51) V prípade privatizácie automobilovej spoločnosti, akou je spoločnosť ELVO, je predchádzajúca notifikácia Komisii základnou požiadavkou zlučiteľnosti so spoločným trhom na základe schémy ([9]). Grécko neoznámilo čiastočnú privatizáciu spoločnosti ELVO. Daňové úľavy sa preto nemôžu považovať za zlučiteľné so spoločným trhom na základe schémy.

5.3.2. *Ostatné dôvody zlučiteľnosti*

(52) Grécko nenaznačilo žiadne iné dôvody zlučiteľnosti a Komisia dospela k záveru, že pomoc nie je možné považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom na akomkoľvek inom právom základe.

([8]) Pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 2008 vo veci T-196/04 *Ryanair* (zatiaľ neuverejnené), odseky 84, 85 a 90.

([9]) Vyplýva to z judikatúry, podľa ktorej, keď si schválenie schémy pomoci vyžaduje notifikáciu určitých foriem pomoci (napríklad podnikom v určitom sektore), tieto formy pomoci sú vylúčené zo schválenia uvedeného v schéme a vyžadujú s individuálnu notifikáciu. Notifikácia takto predstavuje nevyhnutnú požiadavku a nie je jednoducho záležitosťou poskytnutia informácií. Pozri tiež rozsudok vo veciach T-447/93, T-448/93 a T-449/93, AIETEC et al., Zb. 1995, s. II-1971, ods. 129 a 135; vec C-169/95, *Komisia/Španielsko*, Zb. 1997, s. I-135, ods. 28 až 29; spoločné veci T-132/96 a T-143/96, *Freistaat Sachsen*, Zb. 1999, s. II-3663, ods. 203; spoločné veci C-57/00 a C-61/00, *Freistaat Sachsen*, Zb. 2003, s. I-9975, ods. 114 a nasledujúce.

(53) Komisia preto dospela k názoru, že štátna pomoc poskytnutá spoločnosti ELVO nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

5.4. **Stanovenie výšky pomoci**

(54) Spoločnosť ELVO musí vrátiť nezlučiteľnú štátnu pomoc. Komisia však vo svojom rozhodnutí o začatí konania uznala, že časť výroby ELVO, ktorá sa týka vojenského materiálu, sa môže považovať za výrobu, na ktorú sa vzťahuje článok 296 ods. 1 písm. b) Zmluvy o ES. V tomto rozsahu by sa časť pomoci použitej v prospech tejto časti výroby nemala považovať za štátnu pomoc, pretože pomoc bola potrebná na ochranu základných bezpečnostných záujmov Grécka. Vzniká tu preto otázka, ako rozdeliť pomoc medzi tieto dva druhy výroby.

(55) Štátna pomoc, na ktorú sa vzťahuje toto rozhodnutie, nebola vyčlenená na konkrétnu činnosť tým, že nebola vyčlenená na financovanie určitého projektu. Komisia preto určila rozsah, akým pomoc prispela na vojenské činnosti a rozsah, akým pomoc prispela na civilné činnosti. Tento výpočet komplikuje skutočnosť, že spoločnosť ELVO neviedla oddelené účtovníctvo za civilné činnosti a oddelené účtovníctvo za vojenské činnosti. Za týchto okolností bude Komisia pri svojej analýze vychádzať z relatívnej veľkosti týchto dvoch činností. Musí preto posúdiť relatívnu váhu každej činnosti. Komisia poznamenáva, že každá štátna pomoc poskytnutá spoločnosti ELVO, ktorá nebola určená na financovanie konkrétnej činnosti, zároveň poslúžila na krytie dlhov z minulosti a poskytla spoločnosti ELVO výhodu pri financovaní budúcich činností. Pri určovaní rozsahu, v akom štátna pomoc prispela na civilné a vojenské činnosti, sa preto Komisia domnieva, že analýza sa nemôže obmedziť len na stanovenie podielu civilnej a vojenskej výroby (t. j. na určenie relatívnej váhy každej činnosti) v roku, keď bola pomoc poskytnutá, ale že je nutné vypočítať priemerné podiely týchto dvoch činností za dostatočne dlhé obdobie. Skutočnosť, že relatívna váha týchto dvoch činností sa môže výrazne meniť z roka na rok taktiež opodstatňuje použitie priemeru za niekoľko rokov. Daný rok skutočne nemusí zodpovedať priemernému podielu týchto dvoch činností za dlhšie obdobie.

(56) Keďže neexistuje oddelené účtovníctvo civilnej a vojenskej výroby, toto rozdelenie bude musieť nevyhnutne vychádzať z aproximácie. Komisia sa domnieva, že rozdelenie tržieb spoločnosti ELVO medzi vojenské programy a civilných zákazníkov, ako uviedlo Grécko, poskytuje akceptovateľnú aproximáciu výšky podielu civilného materiálu a vojenského materiálu vo výrobe spoločnosti ELVO a výnosy z daňových úľav A a B sa podľa toho zodpovedajúco rozdelia ([10]).

([10]) Podobnú aproximáciu pozri v rozhodnutí Komisie z 2. júla 2008 vo veci štátnej pomoci C-16/04, ktorú poskytlo Grécko v prospech spoločnosti Hellenic Shipyards (zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku, ale dostupné na stránke http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/).

(57) Grécko poskytlo informácie o tržbách ELVO v rámci vojenských programov i tržbách týkajúcich sa civilných zákazníkov. Za obdobie od roku 1987 do roku 2000 vrátane, t. j. za obdobie, na ktoré sa vzťahujú daňové úľavy, dosahuje vážený priemerný podiel tržieb z vojenských programov 79,9 %. Časť civilnej výroby predstavuje preto 20,1 %.

(58) Keď uplatníme tento pomer na daňové úľavy, nezlučiteľná pomoc, ktorú má spoločnosť ELVO vrátiť (všetky sumy vo výpočte sú zaokrúhlené na najbližšie celé číslo), predstavuje 1 193 753 186 GRD × 0,201 = 239 944 390 GRD v prípade daňovej úľavy A a 3 546 407,89 EUR × 0,201 = 712 827,99 EUR v prípade daňovej úľavy B.

(59) Ak však Komisia akceptuje, že 79,9 % prílevu štátnych peňazí sa použilo na financovanie vojenských činností spoločnosti ELVO, musí taktiež dospieť k záveru, že 79,9 % akéhokoľvek odlevu peňazí zo spoločnosti zodpovedá vojenskej časti jej operácií. Keďže vojenská činnosť predstavuje veľkú časť činnosti spoločnosti ELVO a spoločnosť ELVO nevedie oddelené účtovníctvo v prípade civilnej činnosti, existuje riziko, že vrátenie pomoci poskytnutej pre civilné činnosti bude financované najmä z finančných prostriedkov, ktoré by sa použili na financovanie vojenských činností. Preto s cieľom obnoviť takú hospodársku súťaž, aká by sa dosiahla bez poskytnutia štátnej pomoci a predísť poskytnutiu dodatočnej pomoci na civilné činnosti musí Grécko zabezpečiť, aby sa pomoc vrátila výlučne z príjmov z činností v oblasti civilnej výroby spoločnosti ELVO ([11]).

(60) Toto rozhodnutie platí bez toho, aby malo vplyv na stanovisko, ktoré môže Komisia zaujať k zlučiteľnosti príslušných opatrení podľa pravidiel o spoločnom trhu, ktoré sa týkajú najmä verejného obstarávania a koncesií,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Štátna pomoc vo výške 239 944 390 GRD a 712 827,99 EUR, ktorú Grécko neoprávnene poskytlo spoločnosti ELVO v rozpore s článkom 88 ods. 3 Zmluvy, je nezlučiteľná so spoločným trhom.

([11]) Pozri rozsudok vo veci C-16/04 uvedený v poznámke pod čiarou č. 10, konkrétne odsek 340 a nasledujúce.

Článok 2

1. Grécko zabezpečí, aby príjemca vrátil pomoc uvedenú v článku 1. Pomoc sa má vrátiť výlučne z príjmov spoločnosti ELVO z jej činností v oblasti civilnej výroby.

2. Sumy, ktoré majú byť vrátené, musia zahŕňať úrok od dátumu, kedy boli príjemcovi poskytnuté, až do dátumu ich vrátenia.

3. Úroky sa vypočítajú na základe vzorca pre výpočet zloženého úroku v súlade s kapitolou V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 ([12]).

Článok 3

1. Vrátenie pomoci uvedenej v článku 1 sa musí uskutočniť bezodkladne a efektívne.

2. Grécko zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov od dátumu jeho oznámenia.

Článok 4

1. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia Grécko predloží Komisii tieto informácie:

a) celkovú výšku (istinu a úroky spojené s vrátením pomoci), ktorú má príjemca vrátiť [v tejto súvislosti Grécko musí uviesť najmä presný dátum vrátenia sumy 634 088,99 EUR v rámci daňovej úľavy B (pozri odôvodnenie 14 druhá zarážka)];

b) podrobný opis opatrení, ktoré už boli prijaté a/alebo sú plánované na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím;

c) dokumenty, ktoré preukazujú, že príjemcovi bolo nariadené vrátiť pomoc.

2. Grécko bude informovať Komisiu o pokroku dosiahnutom pri vnútroštátnych opatreniach prijatých na vykonanie tohto rozhodnutia do úplného vrátenia pomoci uvedenej v článku 1. Na požiadanie predloží Komisii informácie o opatreniach, ktoré už boli prijaté a ktoré sa plánujú na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Poskytne tiež podrobné informácie o výške pomoci a úrokoch súvisiacich so spätným vymáhaním, ktoré už príjemca vrátil.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Gréckej republike.

V Bruseli 24. marca 2009

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie

([12]) Nariadenie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1).

Informácie o sumách prijatej pomoci, sumách, ktoré je potrebné vrátiť a o sumách, ktoré už boli vrátené.

Totožnosť príjemcu	Celková výška pomoci prijatej v rámci schémy (*)	Celková výška pomoci, ktorú je potrebné vrátiť (*) (Istina)	Celková výška vrátenej pomoci (*)	
			Istina	Úroky spojené s vrátením

(*) v mil. národnej meny